

Ekstraordinært møde i LSU d. 11. december 2013
Bygning 1580, lokale 349

REFERAT

Til stede: Anne Marit Waade (AMW), Jody Pennington (JP), Morten Brockhoff (MB), Steffen Krogh (SK), Svend Østergaard (SØ), Per Dahl (PD), Edvin Kau (EK), Niels Lehmann (NL)

Observatør og referent: Louise Søndergaard

Fraværende: Marianne Rasmussen, Ken Henriksen, Anne Overballe, Tine Arsinevici.

Dagsorden

- 1. Godkendelse af dagsorden**
- 2. Besparelsessituationen**
- 3. Evt.**

1. Godkendelse af dagsorden

Dagsordenen blev godkendt.

2. Besparelsessituationen

NL indledte med at sige, at det på nuværende tidspunkt, hvor hverken AU- eller institutbudget er vedtaget, ikke er muligt at diskutere en konkret handlingsplan for besparelserne. AU-budgettet skal vedtages på et bestyrelsesmøde d. 18.12.13, mens sigtepunktet for institutbudgettet er d. 10.01.14. Først efter vedtagelsen af institutbudgetter kan det lade sig gøre at drøfte udmøntning af konkrete besparelser institutter og vicedirektørområder samt kriterier for eventuelle afskedigelser, og LSU vil blive indkaldt til et møde kort efter, institutbudgettet foreligger i sin første form.

PD tilføjede at processen vil blive diskuteret mellem HSU, bestyrelsen og rektor med hensyn til varighed og udstrækning. Bestyrelsen ønsker balance i budgetterne i 2015, mens B-siden ønsker lidt længere tid til at gennemføre afværgeforanstaltninger. Fra B-siden ønskes det, at man undersøger mulighederne af at stoppe udbetalingen af den 6. ferieuge, som finder sted på nogle hovedområder, indførelse af en attraktiv

ordning om frivillig aftrædelse, seniormodeller og kvalificeret ansættelsesstop. Sådanne tiltag ville kunne gøre sparekravet mere håndterligt.

Side 2/6

Der blev af flere LSU-medlemmer udtrykt forundring over, at det skal gå så stærkt, og at det er nødvendigt at få budgettet i balance allerede i 2015. NL svarede, at der de seneste år har været budgetteret med større underskud på AU-budgettet, og at bestyrelsen af denne grund ikke har fundet det forsvarligt at fortsætte med at tære på egenkapitalen ud over 2014, hvor der bliver budgetteret med et underskud på 60 mio. kr. NL var ikke klar over, om der er nogen mulighed for at rykke denne beslutning, men under alle omstændigheder vil der på et tidspunkt foreligge et konkret sparekrav, som man skal forholde sig til.

Netop af denne grund har NL - trods alle usikkerhedsmomenterne vedrørende vilkår for og størrelse af sparemanøvren - fundet det rigtigst at indkalde til dette ekstraordinære LSU-møde. Selvom det ikke er muligt at blive konkret på mødet i dag, har NL vurderet det som rettidig omhu at tage en præliminær drøftelse om principper og retning for arbejdet med at skabe et sparekatalog.

Med henblik på en sådan drøftelse havde han udarbejdet et papir "Principielle overvejelser angående nødvendigheden af budgetforbedringer". Dette papir havde allerede været drøftet i Institutforum, ligesom et første møde har været afholdt med uddannelseslederne med henblik på at påbegynde arbejdet med at finde besparelser på drifts- og DVIP-budgettet.

NL gennemgik det uddelte papir og udbad sig bemærkninger til de respektive områder, det aftegner. Han gjorde opmærksom på, at han anså en drøftelse på dette tidspunkt i processen som del af sin informationspligt. Samtidig gjorde han det klart, at det påhviler ledelsen at skulle tage de endelige hårde og ubehagelige prioriteringsbeslutninger, og at samarbejdsudvalgets ansvar alene drejer sig om at indgå i drøftelserne af kriterier samt af processens betydning for arbejds- og personaleforholdene på instituttet m.m.

Grundprincipper i papiret

I papiret havde NL aftegnet fire mulige forbundne, men ikke nødvendigvis prioriterede grundprincipper:

- Færrest mulige ufrivillige fratrædelser
- Fastholdelse af så meget af aktivitetspaletten som muligt
- Fastholdelse af mest mulig kvalitet i uddannelserne
- Solidaritet

Der var grundlæggende opbakning til at lægge disse fire grundprincipper til grund for arbejdet med at finde de fornødne besparelser. Samarbejdsudvalget havde dog følgende bemærkninger:

Side 3/6

Det kan vise sig at være nødvendigt at vælge ikke at opretholde flest mulige aktiviteter, hvis det bliver nødvendigt at skære så meget, at alle områder risikerer at blive nødlidende. Princip nummer to bør altså ikke forhindre eventuelle nødvendige prioriteringer. Ligeledes er det vigtigt at gå igennem instituttets aktiviteter mhp. at vurdere, om visse aktiviteter blot er "nice to have" og ikke reelt "need to have".

NL responderede på dette ved at sige, at det netop var i erkendelse af dette, at han havde valgt formuleringen "mest mulig" i princippet om bestræbelsen på at fastholde aktivitetspaletten. Hermed har han netop villet angive, at det gælder om at strække sig så langt som overhovedet muligt for at fastholde aktivitetsniveauet, men ikke for enhver pris.

Det bør præciseres, hvad der menes med solidaritet. Hvis solidaritet tænkes som en relation mellem organisation og enkeltindivid, er det vigtigt at understrege nødvendigheden af, at der skal være tale om gensidighed, og at ledelsen anerkender, at et eventuelt undervisningsmerarbejde som følge af beskæringer af DVIP-budgettet skal honoreres med forskningstid, når situationen engang er blevet normaliseret igen. Ligeledes vil det være nødvendigt at neddrogse forventningerne til forskningsoutput, hvis der skal ydes en ekstraordinær indsats på uddannelsessiden.

NL erklærede sig indforstået med denne tankegang, idet man dog samtidig bliver nødt til at betænke, at man kan komme i en situation, hvor det bliver nødvendigt at finde måder at levere den samme mængde (eller muligvis mere) undervisning med færre ressourcer. Han tilføjede, at han også havde tænkt solidaritetsprincippet ud fra relation mellem de enkelte dele af instituttet, ligesom rektor har meldt ud, at han ønsker en solidarisk fordeling af byrderne mellem hovedområderne.

En anden kommentar var, at man ikke udelukkende bør have uddannelseskvalitet i sigte men også bestræbe sig på at sikre kvaliteten i forskningen.

NL erklærede sig enig i dette synspunkt men tilføjede, at han specifikt havde nævnt uddannelsessiden, fordi det instituttets økonomi grundlæggende er baseret på uddannelser, og at vi derfor dårligst kan tåle kvalitetsforringelser på dette område. Ikke desto mindre bør der selvfølgelig være tale om en balance, idet god forskning er en forudsætning for gode uddannelser.

Mulighed for forøgelse af indtægter

Mulighederne for forøgelse af instituttets indtægter blev drøftet med fokus på STÅ-indtægter, eksterne forskningsmidler og større fokus på de nøglegenererede indtægter.

Mht. en potentiel udvidelse af STÅ-indtjeningen spurgte AMW til muligheden for at optage flere studerende.

Til dette sagde NL, at det bestemt kan overvejes, men at en eventuel forøgelse af studenterbestanden må vurderes i lyset af risikoen for ikke at kunne afsætte flere kandidater på arbejdsmarkedet, og at et forøget optag som oftest er forbundet med et behov for flere lærerressourcer.

Mht. til mulighederne for at opnå flere eksterne forskningsbevillinger gjorde NL rede for det store arbejde, der allerede pågår i regi af forskningsprogrammerne og forskningsudvalget. I hans vurdering ligger udvidelsesmuligheden først og fremmest i en fokuseret indsats på at skaffe midler fra EU. Vanskeligheden ligger her i at finde udveje af det paradoks, at forskningsmidler giver anledning til generalieudgifter, og derfor kan være dyre at opnå. Hvad dette angår, var der enighed om, at det er nødvendigt at finde modeller, der fastholder incitamentet for den enkelte forsker til at søge midler, så der ikke bare bliver tale om yderligere en opgave, der tager tid fra kerneaktiviteterne. PD kunne endvidere orientere om, at HSU planlægger et møde om søgning af kompetencemidler mhp. at udvikle VIP'ers kompetencer til at ramme rigtigt i fondsansøgninger.

MB spurgte, om det også kunne give mening at søge om fondsmidler til driftsudgifter direkte.

NL svarede, at ethvert initiativ ville være velkomment, men at vi sikkert står over for den store udfordring, at private fonde ikke finder det attraktivt at støtte universitetsdrift, idet den formentlig vil blive betragtet som en statslig opgave (jf de indtil videre negative erfaringer, vi har mht. at opnå støtte til udskiftning af flygler på Musik).

Mht. de nøglegenererede indtægter understregede JP, at det ifølge hans erfaringer som uddannelsesleder fortfarende ville være muligt at gøre noget for at høste en større færdiggørelsesbonus. Bl.a. arbejdes der allerede i studienævnet på at få ændret fristerne for igangsættelse af specialeprocessen. JP opfordrede samtidig forskningsudvalget til at gå stærkere ind i arbejdet med at ændre instituttets publiceringsprofil ved at fokusere på den enkeltes muligheder for at publicere i pointgivende tidsskrifter og antologier.

NL sagde, at han var opmærksom på studienævnets indsats for at sikre den optimale færdiggørelsesbonus og understregede, at der allerede er fokus på publiceringsprofil i forskningsudvalget.

Muligheder for at reducere driftsbudgettet

Der var enighed om, at det ville være værd at gennemgå driftsposterne mhp. at finde flest mulige besparelser her. JP tilføjede, at man i den forbindelse også skulle se på mulige standardiseringer af arbejdsprocesser, der ville gøre det mindre nødvendigt at bruge så mange studentermedhjælps timer, som det er tilfældet i dag. PD

understregede imidlertid, at man skal passe på ikke at gøre driftsbudgettet så skrabet, at det ikke bliver muligt at arbejde fornuftigt videre. Efter en sparerunde skal der stadig være ordentlige arbejdsvilkår for instituttets medarbejdere.

Side 5/6

Muligheden for at reducere DVIP-udgifter

NL indledte drøftelsen af dette område med at markere, at han allerede før rektors udmelding om besparelser havde haft møde med uddannelseslederne om behovet for at foretage reduktioner af DVIP-budgettet. Baggrunden for dette er, at denne budgetpost er steget en del i løbet af de to seneste år uden, at der har været dækning for forøgelsen i form af eksterne bevillinger. Efter rektors udmelding er dette arbejde imidlertid blevet intensiveret.

Denne bestræbelse blev billigt, men der blev dog peget på, at besparelserne i videst muligt omfang bør findes ved at foretage omlægninger af undervisningen, så der ikke bliver tale om at vælte yderligere undervisning over på faste VIP'er.

NL understregede, at dette netop var den tankegang, studie- og uddannelsesledere forfølger i forbindelse med det pågående arbejde med at finde budgetreduktioner, men at der selvfølgelig samtidig er fokus på at foretage omlægninger, der er pædagogisk forsvarlige.

Det blev også understreget, at det er vigtigt at anskue VIP'ers arbejdssituation ud fra en helhedsbetragtning. Hvis det bliver nødvendigt at forlange mere undervisning af VIP'er, må det få konsekvenser for forventningerne til forskningsoutput. PD understregede endvidere, at det er altafgørende for den ledelsesmæssige troværdighed, at eventuelle ekstraordinære belastninger vil blive kompenseret med øget forskningstid på et andet tidspunkt.

Muligheder for reduktion af VIP-stillinger

Med henblik på at kvalificere drøftelserne om dette besparelsesområde havde NL i papiret skitseret fire muligheder for at leve op til princippet om i videst muligt omfang at undgå ufrivillig fratrædelse:

- frivillig fratrædelse
- fjernelse af tildeling af det tredje årsværk til kommende postdoc'er
- udskydelse af vakante stillinger
- reduktion af løstansatte på fuld tid

Det er næppe muligt at finde besparelser uden negative konsekvenser, og de opstillede muligheder er forbundet med hver deres omkostninger, som NL også havde optegnet.

Overordnet set blev de fire muligheder accepteret, men det blev atter understreget, at man ikke bør ende i en situation, hvor bemandingsressourcerne bliver fordelt sådan, at alle områder bliver nødlidende. Det kan fx ske, hvis en udskydelse af en vakant stilling bliver så langstrakt, at der igennem længere tid vil mangle en arbejdskraft i de pågældende dele af instituttet, eller hvis løstansatte videnskabelige assistenter, der fungerer som vikarer for faste stillinger, bare bliver skåret væk. En væsentlig problemstilling er endvidere, at man kan risikere at underminere det vækstlag, som er altafgørende for instituttets faglige udvikling.

NL svarede, at han godt kunne indse de nævnte risici forbundet med de aftegnede muligheder, og at han ikke forsøgte at løbe fra sin forpligtelse til at foretage de fornødne prioriteringer, hvis det viser nødvendigt at foretage sådanne. Han tilføjede dog, at personalereduktioner selvfølgelig skal finde sted inden for de juridiske rammer.

3. Evt.

PD kunne oplyse, at b-siden planlægger informationsmøder om den kommende arbejdstidsaftale samt besparelserne.

Der indkaldes igen til møde i LSU d.14. januar.